

Primàries per la República.

El meu parer

written by Sebastià Sardiné | 19 de setembre de 2018

Del: “de la llei a llei” (lleis de Referèndum i de Transitorietat jurídica, no implementades), passarem a “referèndum o referèndum”. El guanyarem! Ara un nou clam “llibertat o llibertat”. No teníem Eines d'Estat per activar. Assemblea Constituent Mixta, el més calent és a l'aigüera. La República votada fou proclamada i suspesa pels polítics del govern, desobeint el mandat ciutadà. Tenim mig govern electe a la presó, altre mig a l'exili. Si no surten i/o no poden tornar en 5, 10, 20 o 30 anys, es que l'1-0 haurà fracassat. Tenim un Parlament al ralenti que, podent-ho fer, no fa cap proposta de llei electoral catalana, ni cens, ni Sindicatura electoral pròpia amb la qual afrontar les pròximes eleccions municipals, ni les europees, ni potser les parlamentàries, ni tan sols, si aquesta és la via, l'improbable referèndum acordat amb l'Estat sobre l'autodeterminació de Catalunya que, en tot cas, serà regulat i controlat per una Junta Electoral Central a Madrid, amb districtes electorals/judicials a l'Autonomia de Catalunya, amb jutges forans, i amb dificultats no resoltes en el vot exterior, estan en joc més de 200.000 vots (4% dels votants potencials?).

En el meu article [Obsolescència Política](#) criticava el fet que les alcaldies i altres càrrecs depenien de pactes i convenis fets per interessos de partit, a esquena dels votants. Ara es formem neopartits, amb el nom de Moviments, però amb els mateixos vicis. Partits i Moviments, volen seguir segrestant la ciutadania, la democràcia directa i participativa prevista en un munt de treballs fets sobre “el país que volem” dins l'ANC, a Òmnium, a Reinicia, a *Constituïm* i en altres estructures civils. La ciutadania ja ha parlat. Ho vol tornar a fer per redactar la Constitució en una Assemblea Constituent Mixta que ningú endega. Consta aquest clam ciutadà en actes i

documents recollits en centenars i centenars d'aportacions en els webs oberts, i en les àgores participatives que es varen fer a Arenys de Mar, Vic i molts altres indrets, amb equips de ponents transversals expandint i recollint propostes ciutadanes per pobles i viles, ciutats i capitals. De llevant a ponent, de tramuntana a migjorn, tothom ho demanda: democràcia directa i participativa. Però els polítics no escolten. Només s'escolten, es vigilen i especulen. El ciutadà vol llistes obertes, vol votar directament el seu alcalde d'entre els residents, sigui membre d'un partit/moviment o no i, en una altra llista, els regidors, els diputats comarcals, el president de govern, fiscal general i de districte, president del TS de Catalunya, Síndics i altres càrrecs, i fer-ho estampant una creueta a la casella de la persona que més credibilitat els mereixi, per tal d'aconseguir, des del municipalisme en amunt, un Nou Estat més just, més social, més sostenible i, si no ho gestionen bé, cal regular eleccions de revocació de càrrecs, siguin elegits o polítics.

Alguns moviments amb líders mediàtics o polítics, prèviament escollits per no sé qui, volen presentar-se a les pròximes conteses electorals, fent pseudo primàries només entre els seus inscrits. No és això companys, no és això. D'aquí la necessitat de trobar un sistema que, zigzaguejant la llei electoral espanyola, miri de conformar, transversalment, llistes obertes, i **donar l'oportunitat a tothom** qui accepti els valors o segell republicà, de participar en la gestió de la cosa pública. Les Primàries són doncs l'eina necessària que té la ciutadania, per superar el dèficit democràtic de partits i moviments.

Bé està que, els actuals partits polítics, vulguin concórrer o no a les eleccions municipals i europees, amb les seves sigles i al marge de si, anant plegats o per separat, els resultats seran millors o pitjors. El fet cert és que entre tots els que érem aquest darrer 11.09.2018 a la Diagonal, i de casa estant, molts, no estem d'acord amb l'actual *statu quo* dels

partits, ni amb les llistes que fan, ni amb el que varen fer o deixar de fer els nostres parlamentaris de govern i d'oposició. Aquests "descontents", gent de bona fe, fidels al mandat de l'1-0, partidaris de llistes obertes a tothom, és qui ha de decidir directament qui serà alcalde o regidor, europarlamentari o diputat, tot exigint una llei electoral pròpia.

Es fa necessari doncs, donar veu a aquells que el dia 1-0, 3-0, 10-0, 27-0 i post 21D/17, varen votar proclamar i publicar la República Catalana amb totes les conseqüències. També cal donar oportunitat de presentar-se a les municipals i a altres conteses a gent honesta i vàlida que, sent o no militants o simpatitzants d'algun partit, accepten el Dret a Decidir dels pobles i els valors republicans a implementar, per la qual cosa ofereixen la seva vocació de servei públic a la coordinadora local de Primàries per la República i sotmeten la seva elecció, al vot ciutadà, en aplicació estricta de la democràcia directa i participativa.

La gran majoria de catalans demòcrates refusem tot el que ha comportat el 155 i els partits que hi donen suport, però som crítics amb la gestió de govern dels partits sobiranistes, alguns, ençà del 27S/2015 i després d'evidenciar-se que d'eines d'estat, poques. De control del territori, tampoc. Els errors polítics en política es paguem plegant, no amb presó ni exili. Si pot ser, cal aglutinar tots els partits pro dret a decidir per compartir projecte de Primàries. Si no fos possible, crec que Primàries per la República podrà conformar aquesta plataforma amb aquells que volen, des del municipalisme, implementar el mandat de l'1-0 per tenir el país que volem.

Primàries per la República naix, crec, d'una necessitat del ciutadà de participar directament en la política local, potenciant el municipalisme com a administració més propera i efectiva, sense la cotilla d'obeir interessos de partits o moviments. El càrrec electe respondrà directament de la seva

gestió davant el ciutadà, que el podrà revocar. Les primàries sanegen la política i la retornen a la gent. Estem en ple segle XXI. Volem votar persones properes, accessibles, no partits llunyans farcits d'interessos i acció política que el votant no fiscalitza. Cal poder votar des de casa, amb cens universal, sota control de la Sindicatura catalana.

Barcelona, dins la implementació del sistema de Primàries per la República, mereix un tracte i una reglamentació diferenciada. Barcelona serà la capital de la República Catalana i, alhora, una de les ciutats més dinàmiques i creatives del món, amb problemàtica diferenciada per gestionar amb eficiència, equitat i justícia. Qui es presenti per alcaldessa o alcalde, o qui vulgui ser-ne regidor, haurà de passar pel sedàs de l'opinió pública i merèixer el vot directe dels ciutadans de Barcelona. L'alcaldessa de Madrid aposta, sembla, per les Primàries. I la Colau?